

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 37

V LJUBLJANI, dne 28. novembra 1968 Cena 1,50 dinarja

Leto XXV

VSEBINA:

267. Zakon o varstvu nekaterih kategorij žrtev fašističnega nasilja, civilnih žrtev vojne, žrtev vojnega materiala in njihovih družinskih članov.
268. Zakon o borbah za severno mejo v letih 1918 in 1919.
269. Skepi in priporočila v zvezi z nekaterimi problemi kmetijstva v Sloveniji.
270. Odlok o dodelitvi sredstev za izredne potrebe narodne obrambe iz rezervnega sklada SR Slovenije.
271. Odlok o finančnem programu za sofinanciranje odkupa celotne filmske tehnične baze podjetja Filmservis Ljubljana v stečaju.
272. Odlok o razrešitvi sodnika okrožnega sodišča v Ljubljani.

PREDPISI OBCINSKIH SKUPŠČIN:

226. Sklep o javni razgrnitvi urbanističnega načrta Logatec, urbanističnega načrta Ziri in zazidalnega načrta Dol. Logatec.
227. Odlok o prenehanju veljavnosti odloka o odstotku sredstev, ki se izločajo iz sklada skupne porabe za subvencioniranje stanarin (Vrhnika).

SPLOSNI AKTI KOMUNALNIH SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ:

228. Sklep o odmeri in načinu plačevanja odškodnine za izkoriščanje melioracijskih vodnogospodarskih objektov na melioracijskem območju Pesnice v občini Lenart.

267.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o varstvu nekaterih kategorij žrtev fašističnega nasilja, civilnih žrtev vojne, žrtev vojnega materiala in njihovih družinskih članov

Razglasi se zakon o varstvu nekaterih kategorij žrtev fašističnega nasilja, civilnih žrtev vojne, žrtev vojnega materiala in njihovih družinskih članov, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 17. julija 1968 in na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 19. novembra 1968.

Št. 55-3/68

Ljubljana, dne 20. novembra 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o varstvu nekaterih kategorij žrtev fašističnega nasilja, civilnih žrtev vojne, žrtev vojnega materiala in njihovih družinskih članov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Žrtve fašističnega nasilja, civilne žrtve vojne in žrtve vojnega materiala, ki imajo 100-odstotno teles-

no okvaro po predpisih o invalidskem zavarovanju (v nadaljnjem besedilu: upravičenci), ter njihovi družinski člani imajo pravico do varstva po določbah tega zakona.

2. člen

Žrtev fašističnega nasilja je oseba, ki je utrpela okvaro organizma zaradi rane, poškodbe ali bolezni kot posledice sovražnega dejanja okupatorja ali njegovih pomagačev.

Civilna žrtev vojne je nevojaška oseba, ki je med vojno zaradi vojnih dogodkov utrpela okvaro organizma zaradi rane ali poškodbe.

Žrtev vojnega materiala je nevojaška oseba, ki je utrpela okvaro organizma zaradi rane ali poškodbe, povzročene po zapuščenem vojaškem materialu.

3. člen

Oseba, ki je dobila okvaro kot udeleženec sovražnih oboroženih ali drugih formacij ali pri dajanju pomoči sovražnim organizacijam, nima pravic po tem zakonu.

4. člen

Družinski člani po tem zakonu so: zakonec, zakonski in nezakonski otroci, posvojenci ter pastorki.

5. člen

Oblike varstva so:

1. osnovna denarna pomoč,
2. dodatek za postrežbo in tujo pomoč,
3. dodatna denarna pomoč,
4. zdravstveno varstvo,
5. rehabilitacija ter oskrbnina v zvezi z rehabilitacijo,

6. ortopedski in tehnični pripomočki,
7. otroški dodatek.

6. člen

Upravičenec, ki ima zaradi 100-odstotne telesne okvare pravice tudi po drugih predpisih, lahko po tem zakonu uveljavlja samo razliko v višini denarnih dajatev, če so te višje, oziroma tisto, kar mu gre po tem zakonu več kot po drugih predpisih.

7. člen

Od denarnih prejemkov po tem zakonu se ne plačujejo prispevki, davki in ne druge obveznosti do družbene skupnosti.

8. člen

Pravic iz tega zakona ni mogoče prenesti na drugega, razen če zakon ne določa drugače.

9. člen

Pravice po tem zakonu pripadajo upravičencu od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve za priznanje pravice.

Glede uživanja, izgube in prenehanja pravic po tem zakonu se primerno uporabljajo ustrezni predpisi o invalidskem zavarovanju, o zdravstvenem zavarovanju in o otroškem dodatku.

10. člen

Finančna sredstva, ki so potrebna za uživanje pravic po tem zakonu, zagotavlja SR Slovenija.

II. OBLIKE VARSTVA

11. člen

Osnovna denarna pomoč pripada upravičencu po tem zakonu ne glede na premoženjsko stanje, osebni dohodek ali kakršnekoli druge dohodke. Po smrti upravičenca pripada osnovna denarna pomoč družinskemu članom, če izpolnjujejo posebne pogoje za družinsko pokojnino po predpisih o pokojninskem zavarovanju.

Osnovna denarna pomoč znaša 300 din mesečno.

12. člen

Pravica do dodatka za postrežbo in tujo pomoč pripada upravičencu, ki mu je za osnovne življenjske potrebe neogibna stalna pomoč in postrežba drugega.

Dodatek za postrežbo in tujo pomoč znaša 490 din mesečno.

13. člen

Pravico do dodatne denarne pomoči ima upravičenec, ki se glede na svoj osebni dohodek in osebni dohodek svojih družinskih članov izključno ali pretežno preživlja z denarnimi prejemki po tem zakonu.

Dodatna denarna pomoč znaša 30 % osnovne denarne pomoči za upravičenca in 15 % osnovne denarne pomoči za družinskega člana, če nimajo premoženja ali drugih dohodkov.

Dodatna denarna pomoč znaša 15 % osnovne denarne pomoči za upravičenca in 10 % osnovne denarne pomoči za družinskega člana, če imajo do 225 din letnega osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti ali do 150 din mesečnih drugih dohodkov na družinskega člana.

Dodatna denarna pomoč za otroke pripada pod pogoji iz 46. do 48. člena zakona o skupnostih otroškega varstva in o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 43-335/67).

14. člen

Pri priznavanju in določanju dodatne denarne pomoči se upoštevajo dohodki vseh družinskih članov, in sicer osebni dohodki iz kmetijske dejavnosti za preteklo leto, drugi dohodki pa v višini, v kateri so jih imeli zadnje tri mesece pred vložitvijo zahteve.

Če imajo upravičenec in njegovi družinski člani osebni dohodek iz kmetijstva in druge dohodke, se znesek letnega kmetijskega dohodka deli s številom 3, vsi drugi dohodki pa se v višini, ki pride mesečno na družinskega člana, delijo s številom 2. Dodatna denarna pomoč pripada, če vsota obeh z deljenjem dobljenih izidov (količnikov) ne presega 75.

Po smrti upravičenca pripada dodatna denarna pomoč družinskemu članom, če izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 13. člena tega zakona in posebne pogoje za družinsko pokojnino po predpisih o pokojninskem zavarovanju.

15. člen

Zdravstveno varstvo pripada upravičencu in njegovim družinskim članom na enak način in v enakem obsegu, kot to določa zakon o uvedbi zdravstvenega zavarovanja za določene skupine oseb (Uradni list SRS, št. 5-34/63).

16. člen

Upravičenec po tem zakonu ima enako pravico do rehabilitacije, kot jih imajo delovni invalidi po predpisih o invalidskem zavarovanju.

17. člen

Upravičencu, ki je na rehabilitaciji v zavodu ter ima tam nastanitev in hrano, se zmanjša osnovna denarna pomoč in sicer: če nima družinskih članov, ki jih preživlja, za 40 %; če ima enega družinskega člana, ki ga preživlja, za 20 %; če ima dva družinska člana, ki ju preživlja, za 10 %. Če pa ima tri ali več družinskih članov, ki jih preživlja, se osnovna denarna pomoč ne zmanjša.

Za čas rehabilitacije v zavodu, v katerem ima nastanitev in hrano, upravičencu ne pripada dodatek za postrežbo in tujo pomoč.

18. člen

Ortopedski in tehnični pripomočki pripadajo upravičencu po pravilniku, ki ga izda republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

19. člen

Pravico do otroškega dodatka ima upravičenec pod pogoji, določenimi v zakonu o skupnostih otroškega

varstva in o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji.

Pri odločanju o pravici do otroškega dodatka se denarni prejemki po tem zakonu ne upoštevajo pri ugotavljanju gmotnega stanja gospodinjstva.

20. člen

Osnovna denarna pomoč, dodatek za postrežbo in tujo pomoč ter dodatna denarna pomoč, se morajo v začetku vsakega koledarskega leta uskladiti z odstotkom povečanja poprečnih življenjskih stroškov v republiki, če so se ti stroški od zadnje določitve oziroma valorizacije povečali najmanj za 3%.

Življenjski stroški, s katerimi se usklajujejo prejemki, se ugotavljajo na podlagi poprečnih cen za skupine predmetov in storitev osebne potrošnje, všteti tudi najemnine, na podlagi uradne statistike osebne potrošnje.

Povečanje prejemkov po tem zakonu ugotovi Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

III. POSTOPEK ZA UVELJAVLJANJE PRAVIC

21. člen

O pravicah po tem zakonu odloča na zahtevo upravičenca na prvi stopnji center za socialno delo oziroma v občini, kjer centra za socialno delo ni, za socialno varstvo pristojni upravni organ občine, v kateri ima upravičenec stalno prebivališče, na drugi stopnji pa republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo.

22. člen

Vsako odločbo prve stopnje, s katero se priznava ali določa kakšna pravica po tem zakonu, je treba predložiti v revizijo.

V reviziji se lahko preizkuša tudi pravilnosti izvidov, ugotovitev in mnenj, ki jih dajejo invalidske komisije prve stopnje. V tem primeru mora organ druge stopnje pred odločitvijo o razveljavitvi odločbe prve stopnje zahtevati ugotovitev in mnenje invalidske komisije druge stopnje.

23. člen

Revizije opravlja republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo po uradni dolžnosti.

24. člen

Revizija ne odloži izvršitve odločbe. Če je zoper prvostopno odločbo vložena pritožba, se odloča o reviziji in pritožbi z isto odločbo.

25. člen

V reviziji lahko republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo izreče, da se z odločbo prve stopnje strinja, lahko pa jo spremeni ali odpravi oziroma razveljavi. Če je bila v reviziji prvostopna odločba odpravljena ali razveljavljena, izda organ prve stopnje novo odločbo.

Novo odločbo prve stopnje je treba predložiti v revizijo.

26. člen

Če revizija odločbe, ki je postala dokončna, ker zoper njo ni bila vložena pritožba, ni opravljena v treh mesecih od dneva, ko preteče rok za pritožbo, se šteje, da se republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo z odločbo strinja.

27. člen

Denarne prejemke po tem zakonu izplačuje za to določeni občinski upravni organ.

28. člen

Za vloge, uradna opravila in odločbe po tem zakonu se ne plača taksa.

29. člen

V postopku za uveljavljanje pravice do rehabilitacije se uporabljajo določbe, ki veljajo v postopku za uveljavljanje invalidskih pravic po predpisih o invalidskem zavarovanju.

Za dajanje izvida, ocene in mnenja v postopku za ugotavljanje telesne okvare, potrebe po postrežbi in tuji pomoči in potrebe po rehabilitaciji ter po ortopedskih in tehničnih pripomočkih so pristojne invalidske komisije po predpisih o invalidskem zavarovanju.

30. člen

Center za socialno delo oziroma v občini, kjer centra za socialno delo ni, občinski upravni organ, pristojen za socialno varstvo, vodi evidenco o upravičencih in o družinskih članih, ki so jim priznane pravice po tem zakonu.

Vsebinsko evidence in evidenčna sredstva ter roke in način pošiljanja poročil predpiše republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

Upravičencem, ki vložijo zahteve za priznanje pravic po tem zakonu v letu 1968, pripadajo te pravice ne glede na določbo prvega odstavka 9. člena tega zakona od 1. januarja 1969.

32. člen

S 1. januarjem 1969 se prenehajo uporabljati določbe zakona o družbeni denarni pomoči žrtvam fašističnega nasilja in njihovim družinam (Uradni list SRS, št. 11-109/65) za tiste žrtve fašističnega nasilja, ki imajo 100-odstotno telesno okvaro.

Družinski člani žrtev fašističnega nasilja s 100-odstotno telesno okvaro, umrlih do dneva uveljavitve tega zakona, obdržijo pravico do pomoči po dosedanjih predpisih.

33. člen

Osebe, ki že imajo 100-odstotno telesno okvaro, lahko vložijo zahtevo za priznanje pravic po tem zakonu do 31. decembra 1970.

34. člen

Izvršilni predpisi po tem zakonu morajo biti izdani najkasneje do 31. decembra 1968.

35. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

268.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o borcih za severno mejo v letih 1918 in 1919

Razglasa se zakon o borcih za severno mejo v letih 1918 in 1919, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 17. julija 1968 in na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 19. novembra 1968.

Št. 59-4/68

Ljubljana, dne 20. novembra 1968.

Predsednik

Skupščine SR Slovenije:

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o borcih za severno mejo v letih 1918 in 1919

1. člen

Za borce za severno mejo v letih 1918 in 1919 (v nadaljnjem besedilu: borci) se po tem zakonu štejejo udeleženci bojev, ki so v času od 1. novembra 1918 do 1. februarja 1919 vstopili v slovenske prostovoljske vojaške enote, ki so se borile za osvoboditev severnih krajev Slovenije.

2. člen

Borci imajo po tem zakonu pravico do zdravstvenega varstva v enakem obsegu kot zaposleni delavci, če ga nimajo že iz kakšnega drugega naslova, če pa so kmetije, se zanje uporabljajo določbe zakona o zdravstvenem varstvu kmetov-borcev narodnoosvobodilne vojne in njihovih družinskih članov (Uradni list SRS št. 1-1/67).

Borci imajo pravico, da vsako leto izkoristijo eno brezplačno in dve vožnji s 75-odstotnim popustom z železnico, ladjo ali avtobusom v Socialistični federativni republiki Jugoslaviji.

3. člen

Borci iz 1. člena tega zakona, ki so bili v bojih na severni meji najmanj šest tednov, imajo poleg pravic po 2. členu tega zakona še pravico do nadomestila za stroške letnega dopusta v znesku 600 dinarjev.

4. člen

Borcem iz 3. člena tega zakona, ki so bili poveljniki ali organizatorji slovenskih prostovoljskih vojaških enot in obrambnih položajev v bojih za severno mejo, Izvršni svet Skupščine SR Slovenije lahko podeli republiško priznavalnino.

5. člen

O pravicah borcev po 2. in 3. členu tega zakona odloča občinski upravni organ, ki je pristojen za varstvo vojaških vojnih invalidov in borcev narodnoosvobodilne vojne, ko dobi mnenje republiškega odbora Zveze prostovoljcev-borcev za severno mejo 1918—1919.

6. člen

Pravice po tem zakonu lahko borci uveljavijo najpozneje do 31. decembra 1970.

7. člen

Osebe, ki so bile v času narodnoosvobodilne vojne sodelavci okupatorjev ali njihovih pomagačev, nimajo pravic po tem zakonu.

8. člen

Sredstva, ki so potrebna za uresničevanje pravic po tem zakonu, se zagotovijo v proračunu SR Slovenije.

9. člen

Za izvrševanje tega zakona skrbi republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo.

10. člen

Pravice po tem zakonu gredo upravičencem od dneva vložitve zahtevka, vendar najprej od 1. januarja 1969.

11. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

269.

Na podlagi 148. člena ustave SR Slovenije je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora dne 19. novembra 1968 in gospodarskega zbora dne 19. novembra 1968 sprejela

SKLEPE IN PRIPOROČILA

v zvezi z nekaterimi problemi kmetijstva v Sloveniji

Skupščina SR Slovenije je razpravljala o družbenoekonomskem položaju kmetijstva v Sloveniji in

ugotovila:

Z uvedbo gospodarske reforme so se razrešila nekatera vprašanja kmetijske proizvodnje, kar je v prvem

obdobju pripomoglo, da je postal ekonomski položaj kmetijstva enakopravnejši z drugimi gospodarskimi panogami. Z reformo je bil rešen pomemben kmetijski problem v Jugoslaviji — pridelovanje pšenice in koruze ter s tem v zvezi poljedelska proizvodnja nasploh. Znotraj kmetijstva pa so ostala in so se še zaostila neskladja med poljedelstvom in živinorejo. Za slovensko kmetijstvo je živinoreja temeljna in po obsegu blagovne proizvodnje prevladujoča panoga, ki odločujoče vpliva na razvoj proizvodnih odnosov in na splošni razvoj kmetijstva v naši republiki.

V obdobju od sprejetja reforme do danes so se poslabšala že tedaj neugodna razmerja med cenami kmetijskih pridelkov v škodo živinoreje in so se letos poslabšala že do take mere, da je močno ogrožen gospodarski razvoj kmetijstva kot celote. Eden izmed osnovnih vzrokov za slabši položaj kmetijstva v Sloveniji je tudi v tem, da se v oblikovanju splošne kmetijske politike ne upoštevajo specifičnosti slovenskega kmetijstva, zato se to ne razvija v smeri, ki je načrtovana v srednjeročnem planu republike Slovenije. Gospodarski položaj kmetijstva se je poslabšal tudi zaradi spreminjene strukture potrošnje oziroma nizke porabe kakovostnih hranil, povečanih družbenih davkov, visokih ter neugodnih kreditnih obveznosti, razdrobljenosti kmetijskih organizacij, povečanja cen in neredne oskrbe z reprodukcijskim materialom, neurejenega domačega trga in enostranskega usmerjanja prodaje kmetijskega blaga na zunanem trgu, neusklajenega uvoza kmetijskih pridelkov ter še posebej zaradi carinskih omejitev, ki so se pojavile pri izvozu živine in mesa. Težave na zunanjem trgu so imele za posledico, da so se občutno znižale odkupne cene tem proizvodom, kar je močno prizadelo zlasti kmetijstvo v naši republiki. K neugodnemu položaju kmetijstva je prispevalo tudi že dalj časa trajajoče zmanjševanje kmetijskih investicij in tudi omejitve pri odobravanju kreditov za obratna sredstva.

Na poslabšanje gospodarskega položaja kmetijstva vplivajo tudi druga gibanja. Tako npr. pretežen del dohodka zajema trgovina pri prometu s pridelki in ga ne vrača v zadovoljivi meri za razvoj kmetijstva; akumulacija se torej preliva od proizvodnje k predelavi in trgovini. Zaradi tega so kmetijske organizacije v večji meri razvijale trgovinske in druge nekmetijske dejavnosti, razvijale kooperacijske in lastne proizvodnje pa zaostaja.

Težave v prodaji predvsem živinorejskih proizvodov so se odrazile tudi na manjšem poslovnem sodelovanju zasebnega proizvajalca z družbeno proizvodnjo. Posebej še zaradi tega, ker se vloga zadrug na področju napredka kmetijske proizvodnje vedno bolj zmanjšuje. Ekonomski pogoji povzročajo vedno bolj zaostreno diferenciacijo zasebnih kmetijskih proizvajalcev, kar povzroča tudi nove probleme v družbeno-političnih odnosih na vasi.

Problemi, katerih reševanje je v pristojnosti državnih organov, se rešujejo počasi in proizvajalci nimajo stabilnih osnov za dolgoročneje proizvodne usmeritve. Položaj kmetijstva zahteva hitro reševanje nekaterih sistemskih vprašanj in izdelavo koncepta razvoja kmetijstva tako, da bi se zaustavila neugodna gibanja, značilna za zadnje obdobje in da bi se z ureditvijo družbeno-ekonomskih odnosov ustvarili pogoji za bodočo kmetijsko politiko.

Ukrepi, ki jih bomo podvzemali, naj bodo v skladu z načeli gospodarske reforme, vendar je z njimi treba

doseči obrambo pred protekcionistično (zaščitno) politiko zunanjih trgov ter takšno ureditev pogojev za gospodarjenje, ki bodo omogočili nadaljnjo rast konkurenčno sposobne kmetijske proizvodnje ter zagotovili stabilne pogoje za njen dolgoročnejši razvoj. Uspešen razvoj kmetijstva pa bo ob takih ukrepih mogoče doseči le ob hkratnem vključevanju kmetijskih proizvajalcev v pogoje, ki jih zahteva vse bolj zahtevni trg.

Na podlagi teh ugotovitev zavzema Skupščina SR Slovenije naslednja

stališča:

1. Uspešnejši razvoj kmetijstva je eden izmed osnovnih pogojev za nemoten gospodarski in družbeni napredek Slovenije. Omogočajo ga naravni pogoji, neizkoriščene zmogljivosti ter rezultati dosedanjega razvoja. Njegov nadaljnji razvoj pa narekuje predvidena večja poraba kakovostnih hranil, kot so meso, jajca, mleko, sadje in zelenjava, ki je sedaj znatno pod nivoom povprečne evropske porabe, možnosti za izvoz pridelkov ter pomembnost kmetijstva kot dejavnosti, s katero se preživlja več kot četrtnina prebivalstva Slovenije.

Vse to in vpliv kmetijstva na celotno gospodarsko stabilnost zahtevajo večjo skrb za njegov razvoj, tako s stališča reševanja tekočih problemov kot tudi s stališča njegove dolgoročne usmeritve.

2. Uspešnejši razvoj kmetijstva zahteva, da izdelamo koncept dolgoročnega razvoja za področje republike kot celote kakor tudi za posamezna ožja območja. Pri tem je treba upoštevati, da so samo v organizirani družbeni proizvodnji, ki naj vključuje čimvečji krog zasebnih kmetijskih proizvajalcev, podani temelji za uspešno rast blagovne proizvodnje, ki bo iskala možnosti za prodajo pridelkov na domačem in tujem trgu ter možnosti, ki jih nudi razvoj turizma.

Tržne razmere zahtevajo vsestranski prehod na intenziviranje kmetijske proizvodnje. Zato bo težišče razvoja v visoki produktivnosti dela, finančni ustaljenosti in možnosti za čimvečje samostojno financiranje razvoja. V ta namen bodo morali proizvajalci uveljavljati različne oblike samoorganiziranja dolgoročnega poslovnega sodelovanja in integracije (povezovanja). Sedanji tržni odnosi med kmetijskimi proizvajalci, predelovalno industrijo in trgovinskimi organizacijami povzročajo pretirano prelivanje sredstev v škodo kmetijstva in celo zavirajo uspešen razvoj kmetijske proizvodnje. Potrebna bo večja povezanost kmetijskih proizvajalcev, posebno preko kmetijskih organizacij, kmetijskih poslovnih združenj in gospodarske zbornice. Zbornica naj bi okrepila in razvila sektor za kmetijstvo, da bo sposoben samostojno reševati probleme kmetijsko-prehrabnega kompleksa. Zbornica bo dajala tudi podporo kmetom za njihovo večjo samoorganiziranost, posebno tam, kjer bodo ti videli svoj napredek v zadrugi ali v kakšni drugi obliki interesne skupnosti. Kmetijske organizacije bodo uspešno vplivale na razvoj zasebnega kmetijstva le, če bodo zasnovane na interesih kmetijskega proizvajalca, kateremu morajo zagotavljati strokovno, tehnično in materialno pomoč ter organizirano prodajo pridelkov.

3. Zemljišča, ki so v Sloveniji primerna za intenzivno kmetijsko proizvodnjo, so omejena. S hitro urbanizacijo, z graditvijo industrijskih, komunikacijskih in drugih objektov se kmetijska obdelovalna zemljišča

nenehno zmanjšujejo, kar resno opozarja družbeno skupnost, da odločneje izvajajo in še izpopolnijo veljavna zakonska določila o pogojih uporabe obdelovalnih zemljišč v kmetijski namene in da poveča skrb za obvarovanje kmetijskih obdelovanih površin. Nadomestitev za kmetijstvo izgubljenih zemljišč je treba doseči z intenzivno obdelavo obstoječih zemljišč, z melioracijo zamočvirjenih, sedaj neizkoriščenih zemljišč in z regulacijo voda zaradi zaščite poplavnih področij. V republiški zakonodaji bo treba po izvršeni reviziji zvezne temeljne zakonodaje s področja izkoriščanja kmetijskih zemljišč omogočiti, da se bodo lahko upoštevale posebnosti kmetijstva v Sloveniji pri smotrnem urejanju vprašanj arondacije, komasacije in izkoriščanja kmetijskih zemljišč. Zaradi gospodarskih potreb in tudi zato, da bi zagotovili možnosti za obstanek prebivalstva v hribovitih in odročnih predelih, pa je treba tudi na teh področjih ustvarjati možnosti za nadaljnji razvoj, kjer so za to pogoji, zlasti v povezanosti z drugimi dejavnostmi, ki dopolnjujejo kmetijstvo, kot so gozdarstvo, turizem in domača obrt.

4. Poslabšanje gospodarski položaj kmetijstva zahteva poleg nadaljnjega rednega spremljanja ekonomskih in drugih možnosti njegovega razvoja in najustrežnejšega prilagajevanja zahtevam tržnega gospodarstva še nekatere nujne ukrepe republike in federacije. To velja zlasti za živinorejo, kjer proizvajalci že zmanjšujejo osnovno čredo, kar bo še bolj poslabšalo gospodarski položaj kmetijskih proizvajalcev, obenem pa vplivalo na slabšo preskrbo domačega trga in na zmanjševanje izvoza.

Položaj kmetijstva zahteva takojšnje ukrepe za pospešitev prodaje živine in mesa, ki bodo osnova za dolgoročnojšo usmeritev živinorejske proizvodnje. Razširiti bi bilo treba standard PK-E2, ki naj vključi tudi kategorijo tipičnega babybeefa. Ekonomski položaj zahteva tudi ureditev visokih obveznosti pri odplačevanju posojil, ki so zapadla v zadnjih letih, zlasti v tistih primerih, ko pri najemanju posojil niso bili v zadostni meri upoštevani strokovni kriteriji in najustrežnejše tehnološke in ekonomske rešitve. Izboljšanje pogojev gospodarjenja kmetijskih delovnih organizacij bo treba v nekaterih primerih doseči tudi z odložitvijo in podaljšanjem rokov odplačevanja. Zato, da se zagotovijo materialni pogoji za trajnejšo usmeritev kmetijske proizvodnje, bo treba ustrezno prilagoditi sistem kreditiranja investicijskih vlaganj tako v osnovna kot v obratna sredstva in razbremeniti kmetijske organizacije nekaterih družbenih dajatev.

Obseg proizvodnih zmogljivosti kmečkih gospodarstev in njihov gospodarski in proizvodni potencial ter položaj predstavljajo podlago za širjenje organizirane kmetijske blagovne proizvodnje in povezavi z delovnimi organizacijami, oziroma v samoorganizirano v zadrugah in širših poslovnih povezavah.

Da bi pospešili razvoj v tej smeri, bo treba olajšati pogoje za nabavo kmetijske mehanizacije zlasti pri uvozu tudi za kmetije. Nekatere družbene dajatve, ki nimajo več pravega opravičila pri obremenitvah kmetij, pa naj bi se odpravile.

Poleg živinoreje, ki je najpomembnejša dejavnost slovenskega kmetijstva, pa je treba skladno s smernicami družbenega plana SR Slovenije za obdobje 1966 do 1970 hitreje razvijati sadjarstvo, vinogradništvo in pridelovanje vrtnin, za kar so ugodni naravni in tržni pogoji. V tej smeri je treba začeti odobravati posojila

iz sredstev bivšega republiškega investicijskega sklada v skladu z razporeditvijo, predvideno v srednjeročnem načrtu.

5. Nadaljnja intenzifikacija kmetijske blagovne proizvodnje je močno povezana z možnostmi plasmana kmetijskih proizvodov. Sedanja relativna in navidezna zaščitenost tržišča spričo zaostajanja poslovnih povezav med kmetijsko proizvodnjo, predelavo in trgovino povzroča številne probleme, ki zlasti otežkočajo položaj kmetijskih proizvajalcev pri dolgoročnejši proizvodni usmeritvi. Negotovost kmetijskih proizvajalcev se je lani še toliko bolj povečala ob sprostitvi deviznega in zunanjetrgovinskega režima, ko se je trgovina brez ustreznega družbenega usmerjanja zavzemala predvsem za dohodne uvozne pošle in s tem poslabšala plasman domačih proizvodov.

Osnovni pogoj za napredek kmetijstva je zato v zagotovitvi večje stalnosti pri prodaji, ki bo dosežena zlasti s sklepanjem dolgoročnih aranžmajev med pridelovalci, trgovino in predelovalno industrijo. Takšna poslovna povezanost bo s skupnim vlaganjem sredstev v graditev skladišč hladilnic in drugih potrebnih objektov mnogo prispevala, da se zboljšajo prodajni pogoji in postopoma doseže večja stabilnost tržišča. Razvoj organizirane proizvodnje v navedeni smeri bo hkrati brez posebnih administrativnih posegov lahko uveljavil skladnejše oblikovanje cen.

K uspešnemu razvoju kmetijstva bo prispevala tudi služba za raziskovanje trga, ki je sedaj nerazvita in bi jo morali organizirati v okviru združenj delovnih organizacij. Z ukrepi za usmerjanje in racionalizacijo proizvodnje in za njeno usklajevanje s potrebami trga bo treba ocenjevati gibanja v notranji porabi in možnosti izvoza po posameznih rajonih in družbenih skupnostih. Take ocene bi morale biti tudi osnova za intervencijski uvoz.

6. Napredek kmetijske proizvodnje je mogoče doseči le z izpopolnjevanjem in uvajanjem sodobne tehnike in proizvodnih postopkov na podlagi znanstvenih dosegov ob kar najbolj ustreznem izkoriščanju že razpoložljivih sredstev. Imamo razvite osrednje raziskovalne in pospeševalne ustanove in lokalne zavode, pospeševalna služba pa je urejena v glavnem v kmetijskih organizacijah le za lastno proizvodnjo. Pospeševalna služba za potrebe zasebnih kmetov je prepuščena kmetijskim zadrugam ali kooperacijskim enotam kombinatov, ki jo pa večinoma organizirajo namensko le za posamezne zanje interesantne dejavnosti. Potrebe po razvoju proizvodnje narekujejo, že obstoječi kader pa omogoča, da se pospeševalna služba bolje uredi na območju celotne republike.

Pospeševalno službo je treba smatrati kot del kmetijske proizvodnje, zato naj bo organizirana tako, da bodo imele kmetijske organizacije kot tudi zasebni proizvajalci na njeno delovanje čimbolj neposreden vpliv. Neposredna povezava s specializiranimi zavodi in instituti bo zagotovila tej službi strokovno in uspešno delovanje.

Osnova za financiranje pospeševalne dejavnosti mora biti načeloma udeležba na dohodku iz povečane kmetijske proizvodnje, medtem ko bi sredstva za pospeševanje, ki so javnega pomena, morali zagotoviti iz družbenih virov.

7. Obstoječi sistem, vrste in zmogljivosti šol za kmetijsko strokovno izobraževanje ne ustrezajo sedaj

njim razmeram in potrebam po nadaljnjem razvoju kmetijstva. Medtem ko zmogljivosti visokih, višjih in srednjih šol presegajo sedanje potrebe po teh kadrih, pa zaostajajo možnosti za izobraževanje poklicnih kmetijskih delavcev in zasebnih kmetovalcev.

Ker nezadostna raven znanja zavira rast proizvodnje in produktivnosti dela, je izobraževanje kmetijskih pridelovalcev neodložljivo in v širšem obsegu ga moramo pričeti uvajati čimprej.

Problem izobraževanja je treba reševati tako, da se vzgojni kadri in izobraževalne institucije neposredno povežejo s tistimi, ki kadre potrebujejo, to je z družbenimi posestvi, kmetijskimi zadrugami in zasebnimi kmeti. Republika in občine bodo pospeševale izobraževanje tako, da bodo ustvarjale pogoje za delovanje ustreznih strokovnih šol in uresničevanje šolskega programa, v katerem bi pridobili kmetijski proizvajalci tudi svoj poklic. Pri tem naj se ustvarijo pogoji za ustrezní šolski program v strokovnih šolah, zlasti za potrebe kmečkega turizma, ustrezno temu pa se naj dopolni šolski program v vseh osemletkah.

Za nadaljnji razvoj proizvodnih odnosov je še zlasti pomembno, da so zasebni kmetijski proizvajalci ustrezno vključeni v družbene in samoupravne organe, tako v kmetijskih in drugih delovnih organizacijah kot tudi v družbeno-političnih skupnostih in da bodo v tem enakopravno odločali o vseh družbeno-ekonomskih vprašanjih.

Povsod tam, kjer sedanje organizacijske oblike in vsebina odnosov v obstoječih kmetijskih delovnih organizacijah ne zagotavljajo dovolj poslovnega in samoupravnega sodelovanja kmetov, je treba dati družbeno podporo tudi njihovu lastnemu samoorganiziranju z ustanavljanjem in delovanjem novih zadrug ali interesnih skupnosti.

Reformski ukrepi navajajo kmetijstvo v sodobno in specializirano blagovno proizvodnjo. Taka usmeritev daje zasebnim kmečkim proizvajalcem in družbenim gospodarstvom čedalje večje možnosti za proizvodne in poslovne povezave na osnovi obojestranskih interesov, kar dosedaj ni bilo dovolj uveljavljeno. Poleg nezadostne samoorganiziranosti kmetov je bilo proizvodno-poslovno povezovanje ovirano tudi zaradi nerazvitega sistema samoupravljanja in dohodkovnih odnosov, zapostavljene kooperacije v zadrugah in pretežne usmeritve zadrug na trgovinsko dejavnost.

Za nadaljnji razvoj in vključevanje kmetov v družbeno organizirano pridelovanje za trg je potrebno zlasti, da se:

— zasebni kmetijski proizvajalci organizirajo tako, da bodo s svojo proizvodnjo tesneje povezani s pridelavo in prodajo;

— kmetijske zadruge oziroma obrati za kooperacijo pri kombinatih oziroma posestvih usposobijo za organizatorje proizvodnega sodelovanja na vasi; ti morajo postati najprimernejša oblika samoorganizacije kmetov, ki bodo v zadrugnih svetih in svetih kooperacijskih enot odločali skladno z udeležbo osebnega dela o vseh vprašanjih, ki se nanašajo na formiranje in delitev dohodka;

— ureja zemljiško posest, ker moramo pričakovati nadaljnje razslojevanje v zemljiški posestveni strukturi; z ustreznimi družbenimi ukrepi bo treba podpirati grupiranje zemljišč v smislu bolj smotrne rabe

ter ukreniti, kar je potrebno, za komasacijo in arondacijo;

— podpira uvajanje mehanizacije z načrtnejšo in smotrnejšo nabavo ter z zmanjšanjem družbenih davkov kot sta carina in prometni davek;

— za smotrno podpiranje načrtnega razvoja kmetijstva nudijo ugodnejši pogoji za kreditiranje iz bančnih sredstev in iz sredstev družbeno-političnih skupnosti, pri čemer naj se zagotovi odplačevanje kreditov na daljši rok in regresiranje obrestne mere; v ta namen naj se uredi razširi hranilno-kreditna služba in zagotovi država jamstvo za te vloge;

— z ustreznimi ukrepi politiko podpira preusmeritev kmetij v intenzivno pridelovanje, kot je uvedba pašno-košnega načina izkoriščanja travnikov, obnova nasadov, nabava kmetijskih strojev, preureditev gospodarskih zgradb itd.;

— vodi takšno politiko, ki bo podpirala in spodbujala obstanek ter razvoj kmetij v hribovitih in odročnih predelih, zlasti s stališča razvijanja dodatnih dejavnosti, ki zagotavljajo nove vire dohodka;

— na podlagi organizacije zasebne proizvodnje, razširitve poslovno-tehničnega in finančnega sodelovanja in večjega dohodka prouči možnost za uvedbo starostnega in invalidskega zavarovanja kmetov; to zavarovanje naj bi ob zdravstvenem zavarovanju kmetov in drugih gospodarskih ukrepih spodbudilo večje zanimanje za kmetijstvo pri mladini in starejšim zagotovilo sredstva za preživljanje.

9. Pri gospodarjenju z zasebnimi gozdovi prihaja ponekod do težav, ki se kažejo v premajhnem uveljavljanju pravic pri samoupravljanju, v monopolnem položaju gozdnih gospodarstev v prometu z gozdnimi sortimenti ter v statusu javne gozdne službe. Eden izmed vzrokov za težko stanje kmetij v hribovitih predelih je neprirodno razmejevanje kmetijstva od gozdarstva, ki onemogoča uspešnejše reševanje gospodarskih vprašanj.

Takšno stanje narekuje proučitev zakona o gozdovih z vidika proizvodnih in samoupravnih odnosov ter s stališča njegovega delovanja v praksi in zato, da ugotovimo vzroke, ki zavirajo uresničevanje načel, na katerih temelji zakon.

Da bi dosegli čim uspešnejše uveljavljanje teh stališč, Skupščina SR Slovenije

I. PRIPOROČA

1. Delovnim organizacijam in kmetom

— da s sklepanjem čvrstih dolgoročnih pogodb zagotovijo kmetijstvu stalnega odjemalca pridelkov, živilski industriji preskrbo s surovinami, trgovini pa kvalitetne pridelke za domač trg in za izvoz; zato naj kmetijski proizvajalci, pridelovalna industrija in trgovina odločneje pristopijo k poslovno-tehničnemu sodelovanju doma in v tujini ter k integraciji, kar bo omogočilo povečanje specializacije in produktivnosti dela ter uspešnejši nastop na trgu;

— da proučijo obstoječe odnose s kmetijskimi proizvajalci-kooperanti, zato da se odpravijo slabosti in pomanjkljivosti, ki zavirajo uspešnejši razvoj poslovnega sodelovanja;

— da gradijo objekte, pomembne za stabilnejšo kmetijsko proizvodnjo in odločilne za ustaljevanje trga s pridelki, npr. hladilnice, skladišča, pakirnice in objekte za predelavo; graditev takih objektov v sodelovanju s trgovinskimi organizacijami naj temelji na dolgoročni proizvodni usmeritvi in skupnem vlaganju sredstev;

— da razvijajo kmetijsko pospeševalno dejavnost v sodelovanju z drugimi organizacijami na vsem območju, na katerem proizvodno in poslovno sodelujejo z zasebnimi kmetijskimi pridelovalci;

— da se zavzemajo za boljšo organizacijo dela, izpopolnjujejo tehnologijo in nagrajevanje po uspehu dela ter poglobljajo samoupravljanje;

— da kmetje v obstoječih kmetijskih organizacijah proučijo oblike in vsebino samoupravnega sodelovanja in zahtevajo takšen razvoj, ki bo zagotovil aktivnejši vpliv združnikov in kooperantov pri oblikovanju proizvodnih odnosov na vasi; kjer kmetje ne najdejo razumevanja za svoje demokratično samoupravno združevanje in sodelovanje, je razumljiva njihova težnja za organizacijo tudi novih zadrug ali drugih interesnih skupnosti;

— da tisk, radio in televizija posvetijo aktualnim problemom kmetijstva več pozornosti; poveča naj se založniška dejavnost, s katero bi zagotovili izdajo strokovnih knjig in strokovnih priročnikov; v oddajah televizije naj se uvede posebna oddaja o problemih našega kmetijstva.

2. Gospodarski zbornici SR Slovenije

— da organizira in spodbuja poslovno sodelovanje v kmetijstvu in dolgoročno povezavo kmetijstva s trgovino in predelovalno industrijo ter se zavzema za ustrezne oblike vertikalne integracije;

— da organizira v dogovoru z gospodarskimi organizacijami posebno službo za raziskavo tržišča, ki naj stalno spremlja proizvodnjo in potrošnjo kmetijskih pridelkov in proizvodov; na podlagi tržnih analiz naj zbornica sodeluje pri uvozu kmetijskih pridelkov;

— da kadrovsko okrepi službo za kmetijstvo in zadružništvo; v okviru zbornice naj ustanovi poseben organ, v katerem bodo lahko tudi zadružniki in kooperanti razpravljali in odločali o svojih problemih;

— da daje družbeno podporo težnjam kmetov za ustanavljanje zadrug ali drugih interesnih skupnosti povsod tam, kjer bi takšna organizacija kmetijskih proizvajalcev bila ekonomsko in družbeno opravičljiva;

— da pripravi program pospeševalne službe z vidika razvoja posameznih panog in kmetijstva kot celote v sodelovanju s poslovnimi združenji, področnimi zavodi in raziskovalnimi organizacijami in da se zavzema za uresničitev programov.

3. Poslovnim bankam

— da s svojo kreditno politiko podpirajo poslovno-tehnično sodelovanje in integracijske procese med kmetijskimi, predelovalnimi in trgovinskimi organizacijami;

— da kreditna banka in hranilnica Ljubljana odobri že letos kmetijstvu posojila iz sredstev SR Slovenije za investicije v gospodarstvu;

— da zaradi težav, v katerih je kmetijstvo, proučijo in ugodno rešijo še do konca letošnjega leta vse tiste upravičene zahteve kmetijskih organizacij, ki bodo vloženi za podaljšanje ali moratorij kreditnih obveznosti; to velja za kredite, odobrene kmetijskim organizacijam za financiranje živinoreje, sadovnjakov, vinogradov ter melioracij iz sredstev bivših družbenih investicijskih skladov;

— da v večji meri kot doslej pristopijo h kreditiranju zasebnega kmetijstva bodisi direktno bodisi preko ustreznih kmetijskih organizacij in sicer tako, da določijo ustrezen odstotek vezanih hranilnih vlog, ki ga bodo namensko usmerjale v kreditiranje zasebnega kmetijstva za razvoj proizvodnje in pridelovanja za trg.

4. Občinskimi skupščinam

— da izdelajo v okviru programa razvoj kmetijstva SR Slovenije razvojni program za svoje ali širše območje; prav tako naj aktivno sodelujejo pri razvoju kmetijstva in spremljajo odnose znotraj panoge ter med kmetijstvom in ostalimi gospodarskimi panogami;

— da proučijo in organizirajo v sodelovanju s temeljno izobraževalno skupnostjo ter kmetijskimi organizacijami krajevnim potrebam ustrezno izobraževanje kmetov in kmečke mladine;

— da ustanovijo z delom prispevka iz osebnega dohodka od kmetijskih dejavnosti in z udeležbo sredstev od kmetijskih in drugih gospodarskih organizacij posebne sklade za izvajanje pospeševalne dejavnosti in za štipendiranje mladine v kmetijskih šolah;

— da skupno z republiškimi organi za leto 1969 dosežejo enotno davčno politiko zlasti glede prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti, prometnega davka na vino in na druge alkoholne pijače;

— da z davčnimi olajšavami in drugimi ukrepi pospešujejo preusmeritev na intenzivno kmetijsko proizvodnjo; obstanek in razvoj višinskih in odročnih kmetij naj poleg tega podpirajo z razvijanjem dopolnilnih dejavnosti kot dodatnim virom dohodka;

— da si skupaj z gozdnimi gospodarstvi prizadevajo izboljšati prometne zveze predvsem z gradnjo in izboljšavo cest v hribovitih predelih, kar je pogoj za sodobnejšo kmetijsko in gozdarsko proizvodnjo in za razvoj turizma v teh krajih;

— da podpirajo poslovno in proizvodno sodelovanje kmetijskih, predelovalnih in trgovinskih organizacij in njihovo integracijo;

— da se zavzemajo za uresničevanje takšnih odnosov v delovnih skupnostih zadrug in obratov, ki bodo zagotovili udeležbo delavcev in članov zadrug pri samoupravljanju, kar že omogočajo veljavna zakonska določila.

II. NALAGA

a) izvršnemu svetu, da se bo zavzel pri zveznih organih

1. za ureditev sistema varstvenih cen, premij in regresov s tem:

— da se s pogodbami, s katerimi je dogovorjen obseg proizvodnje, določi tudi dinamiko oziroma roke o

prevzemu blaga, kar je pri prevzemu živine izredno pomembno;

— da se razširi standard PK-E2, ki naj vključuje tudi kategorijo tipičnega babybeefa (kategorija jugo-beef od 330 do 360 kg) in za to kvaliteto določi ustrezno novo garantirano ceno;

— da se zaščiti proizvajalca reprodukcijskega materiala in opreme na pariteti svetovnih cen, da bi se povečala poraba gnojil in drugega reprodukcijskega materiala ter da bi dosegli širše uvajanje mehanizacije v kmetijstvo, hkrati pa da bi preprečili neupravičen porast cen reprodukcijskega materiala in opreme; uvoz tega blaga naj se dovoli samo tedaj, če v državi določenega blaga ne proizvajamo, če domači proizvodi nimajo ustrezne kvalitete ali pa če so njihove cene znatno nad pariteto cen na zunanjem tržišču;

— da se obdrži regres za mineralna gnojila v letu 1969 v sedanjem obsegu, koristijo pa ga naj neposredno potrošniki — kmetijski proizvajalci;

— da se obdrži premije za mleko v letu 1969 v sedanjem obsegu in hkrati s predpisanimi pogoji pri uveljavljanju pravice do premije stremi za postopnim dvigom kvalitete mleka in osnovne črede.

V letu 1969 je treba pripraviti predlog, da se re-registriranje mineralnih gnojil in premiranje mleka prenese v pristojnost republike že v letu 1970.

2. za izpopolnjevanje zunanjetrgovinskega sistema in deviznega režima:

— da se z ukrepi v zunanjetrgovinskem režimu v večji meri omogoči kmetijskim proizvajalcem izvoz njihovih proizvodov, hkrati pa izpopolni mehanizem varstva domače proizvodnje pred negativnimi posledicami uvoza; za stabilnost kmetijske proizvodnje in izvoza morajo zvezni organi voditi dolgoročno in realnejšo politiko o plasmanu kmetijskih proizvodov na konvertibilna področja;

— da se poveča retencijsko kvoto kmetijskim proizvajalcem, s čimer bodo ustvarjeni ugodnejši pogoji za integracijske procese med proizvodnjo, predelavo in trgovino in za kreditiranje kmetijstva;

— da se veže uvoz določenih industrijskih proizvodov in opreme v večji meri z izvozom živine, mesa in mesnih izdelkov oziroma pridelkov;

— da se doseže, da bodo predstavniki kmetijstva SR Slovenije prisotni pri pripravi in sklepanju mednarodnih sporazumov in važnejših pogodb, na katerih je posebno zainteresirano kmetijsko gospodarstvo Slovenije;

— da se razvije služba za tržne raziskave, ki bo redno spremljala splošna gibanja proizvodnje posameznih kmetijskih proizvodov, kar naj bi bila osnova za ukrepanje pri cenah in intervencijskemu uvozu, ki mora biti pod družbeno kontrolo; vse pozitivne razlike v cenah pri uvozu kmetijskih proizvodov, vključno s carinskimi dajatvami, morajo biti dosledno uporabljene za napredek kmetijske proizvodnje in za stimulacijo izvoza; v okviru skupnih skladov rizika morajo imeti pri uporabi teh sredstev odločilno besedo neposredni kmetijski proizvajalci.

3. za izboljšanje pogojev gospodarjenja v kmetijskih delovnih organizacijah. V ta namen je treba:

— podaljšati odplačilne roke za investicijska posojila in znižati obrestne mero;

— začasno odložiti odplačila kreditov (glavnice in obresti), ki so bili dani za izgradnjo pitališč in drugih objektov, vezanih na to proizvodnjo in sicer vse do tlej, dokler trajajo sedanje razmere pri izvozu živine;

— pooblastiti republike, da lahko v svoji pristojnosti uredijo problem odpisa neamortiziranega dela vrednosti osnovnih sredstev, ki jih kmetijske organizacije več ne uporabljajo, in to brez obveznosti nadomestila za neodpisano vrednost;

— zagotoviti dovolj velike rezerve koruze za intervencijo na domačem trgu po sedanjih garantiranih cenah;

— odpraviti obveznost plačevanja obresti na poslovni sklad za kmetijske organizacije z veljavnostjo s 1. 1. 1968; odpraviti je tudi vse obveznosti plačevanja prispevka za Skopje;

— proučiti in prilagoditi kreditno politiko bank specifičnosti kmetijstva.

4. za izboljšanje gnotnega in družbenega položaja individualnega kmetijskega proizvajalca. V ta namen je treba:

— s spremembo temeljnega zakona o bankah in kreditnih poslih zagotoviti jamstvo federacije za hranilne vloge pri kmetijski kreditno-hranilni službi in urediti dolgoročno kreditiranje kooperacije v kmetijstvu;

— odpraviti prometni davek za kmetijsko mehanizacijo za zasebne kmete in znižati carine za vso isto kmetijsko mehanizacijo, ki je domača industrija ne proizvaja; pri tem naj bi imeli kmetijske organizacije in zasebni kmetje enake pogoje;

— izdati predpise o nadomestilu za izgubljen osebni dohodek iz kmetijske dejavnosti kmetom v času orožnih vaj in predvojaške vzgoje, ki naj bi veljali že za naslednje leto.

5. da se prenese čim več pristojnosti iz kmetijskega področja v reševanje in odločanje republičkim organom. V tej smeri naj se revidira temeljni zakon o izkoriščanju kmetijskih zemljišč, temeljni zakon o blagovnem prometu in temeljni zakon o prometu z zemljišči in stavbami.

b) izvršnemu svetu:

— da izdela konkretne predloge za spremembo zvezne zakonodaje oziroma predpisov o izkoriščanju kmetijskih zemljišč, o dednem pravu, o blagovnem prometu in o prometu s kmetijskimi zemljišči;

— da pripravi uskladičev potrebne kmetijske zakonodaje, ko bo zvezna skupščina revidirala temeljne predpise in prenesla določene pristojnosti na republiko;

— da pri prenosu pristojnosti na republiko posveti vso potrebno skrb za ustrezno reševanje problemov kmetijstva v Sloveniji;

— da v predlogu proračuna za leto 1969 pripravi predlog o formiranju posebnih sredstev za reševanje najbolj perečih problemov v kmetijstvu Slovenije;

— da v okviru davčne politike za leto 1969 izdela predpis, na podlagi katerega bodo lahko občinske skupščine oprostile prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti davčne zavezance iz višinskih krajev, kjer so proizvodni, ekonomski in prometni pogoji še posebno slabi, če skupni letni katastrski dohodek teh zavezancev od negozdnih površin ne presega po občinski skupščini določenega zneska;

— da se bo zavzemal skupaj z zbornico za čim večjo prodajo kmetijskih, zlasti živinorejskih proizvodov v okviru mejnih in sejmskih sporazumov že v prihodnjem letu;

— da prouči in uveljavi zaščito za kmetijsko proizvodnjo primernih zemljišč pred urbanizacijo in uporabo za nekmetijske namene.

c) republiškem sekretariatu za gospodarstvo:

— da ugotovi ustreznost zakona o blagovnem prometu s kmetijskimi pridelki s stališča njegovega vpliva na dolgoročno organizirano kooperacijsko proizvodnjo, stabilnost odkupnih in maloprodajnih cen in za razvoj in učinkovitost kmetijske pospeševalne službe ter predlaga ustrezne spremembe;

— da na pobudo proizvajalcev pripravi predlog za zakonsko uveljavitev zaščite provenience pomembnih kmetijskih proizvodov;

— da bo skupaj z organi za cene opravljal stalno kontrolo prometa s kmetijskimi pridelki in preprečeval negativne pojave na trgu;

— da bo predlagal nadaljnjo sprostitev cen kmetijskim proizvodom;

— da pripravi predlog za dopolnitev zakona o lovu, da bodo dosledno zaščiteni interesi kmetijskih proizvajalcev zaradi škode po divjadi.

č) republiškem sekretariatu za finance:

— da pripravi predlog za ustanovitev in financiranje skladov za pospeševanje kmetijstva v republiki in občinah, ki naj bi bili ustanovljeni v 1969. letu, kot skladom z družbenim upravljanjem, katerim se zagotovijo stalni viri dohodkov;

— da uredi problem odpisa neamortiziranega dela vrednosti osnovnih sredstev, ki jih kmetijske organizacije več ne uporabljajo;

— da predvidi oprostitve republiškega maloprodajnega davka pri nabavi kmetijske mehanizacije pod pogojem, da takšne oprostitve uvedejo tudi občinske skupščine.

d) republiškem sekretariatu za delo:

— da prouči možnost za ustvarjanje pogojev, ki bi bili osnova za postopno uvedbo starostnega in invalidskega zavarovanja kmetov v naši republiki;

— da prouči probleme glede oblikovanja sredstev in odprave primanjkljaja pri kmečkem zdravstvenem zavarovanju in pripravi predloge ukrepov za odpravo teh težav v najkrajšem času.

e) republiškem sekretariatu za prosveto in kulturo:

— da sodeluje z Gospodarsko zbornico SR Slovenije in republiško izobraževalno skupnostjo pri proučevanju potreb po strokovnem kadru vseh stopenj in smeri specializacije v kmetijstvu ter sprejme ustrezne ukrepe za reorganizacijo kmetijskega šolstva, da se uskladijo šolske zmogljivosti in programi s stvarnimi potrebami slovenskega kmetijstva;

— da prouči potrebe po poklicnih šolah za kmete v okviru temeljnih izobraževalnih skupnosti in možnosti za financiranje;

— da izvede spremembo učnega načrta pri tehničnem pouku v vseh osemletkah v tem smislu, da se bolj prilagodi potrebam kmetijstva.

f) upravnemu odboru republiških skupnih rezerv gospodarskih organizacij:

— da prouči zahteve za podaljšanje odplačilnih rokov in znižanje obrestnih mer oziroma uvedbo moratorija vseh sanacijskih kreditov, ki so bili odobreni kmetijskim organizacijam ter v sodelovanju z občinskimi skupnimi rezervami ugodno reši upravičene zahteve še v letošnjem letu.

g) komisiji izvršnega sveta za izdelavo zasnove dolgoročnega ekonomsko-političnega razvoja SR Slovenije:

— da prouči in razjasni v okviru koncepta dolgoročnega ekonomsko-političnega razvoja Slovenije razvoj kmetijstva po proizvodnih področjih za naslednje obdobje.

Vsi nosilci nalog, navedeni v tem dokumentu, morajo predložiti Skupščini SR Slovenije poročilo o izvajanju sklepov in priporočil takoj po njihovi izvršitvi. O stanju nerešenih nalog pa poročajo Skupščini SR Slovenije v marcu leta 1969.

Št. 320-8/68

Ljubljana, dne 20. novembra 1968.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

270.

Na podlagi 151. člena ustave SR Slovenije in prvega odstavka 98. člena zakona o financiranju družbeno političnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36-196/64) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 20. novembra 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 19. novembra 1968 sprejela

ODLOK

o dodelitvi sredstev za izredne potrebe narodne obrambe iz rezervnega sklada SR Slovenije

I

Za potrebe narodne obrambe se dodeljujejo iz rezervnega sklada SR Slovenije sredstva v znesku 3.000.000 din za kritje izrednih potreb.

II

Od zneska 3.000.000 din iz prejšnje točke tega odloka se dodeli znesek v višini 2.000.000 din republi-

škemu sekretariatu za narodno obrambo, znesek 1.000.000 din pa republiškem sekretariatu za notranje zadeve.

III

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 402-130/68

Ljubljana, dne 20. novembra 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

271.

Na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 20. novembra 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 19. novembra 1968 sprejela

ODLOK

o finančnem programu za sofinanciranje odkupa celotne filmske tehnične baze podjetja Filmservis Ljubljana v stečaju

I

S tem odlokom se ureja udeležba SR Slovenije pri financiranju odkupa celotne filmske tehnične baze podjetja Filmservis Ljubljana v stečaju, ki jo bo uporabljalo podjetje za proizvodnjo, izvoz in uvoz ter promet s filmi Viba film Ljubljana.

II

Skupna vrednost filmske tehnične baze znaša 3.500.000 din.

III

Za odkup filmske tehnične baze zagotovijo:

1. sklad SR Slovenije za pospeševanje	din
proizvodnje in predvajanje filmov	1.000.000
2. podjetje Viba film v gotovini	500.000
3. za ostanek v znesku	2.000.000

najame podjetje Viba film pri kreditni banki in hranilnici Ljubljana posojilo na odplačilno dobo 20 let in s 6 odstotno obrestno mero.

Anuitete za odplačilo posojila iz 3. točke prejšnjega odstavka, ki zapadejo v letih 1969, 1970 in 1971 in znašajo letno 173.040 din, bo zagotovila SR Slovenija iz sredstev republiških proračunov za leta 1969, 1970 in 1971.

Od leta 1972 bo odplačevalo posojilo podjetje Viba film.

IV

Za izvajanje tega finančnega programa neposredno skrbita republiški sekretariat za finance in republiški sekretariat za prosveto in kulturo.

V

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 402-75/68

Ljubljana, dne 20. novembra 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

272.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 16-114/67) ter v zvezi z 12. in 19. členom zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 20. novembra 1968 sprejel

ODLOK

o razrešitvi sodnika okrožnega sodišča v Ljubljani

Vladimir Dolenc, se razreši dolžnosti sodnika okrožnega sodišča v Ljubljani.

St. 111-14/68

Ljubljana, dne 20. novembra 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

Predpisi občinskih skupščin

SKUPŠČINA OBČINE LOGATEC

226.

Svet za urbanizem, stanovanjsko izgradnjo in komunalne zadeve skupščine občine Logatec je na seji dne 25. novembra 1968, na podlagi 13. člena in 11. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67) sprejel

SKLEP

I

Javno se razgrne urbanistični načrt Logatec, urbanistični načrt Žiri in zazidalni načrt Dol. Logatca.

II

Razgrnitev bo v prostorih krajevnega urada v Zireh in v prostorih Stanovanjskega podjetja občine Logatec od 26. XI. 1968 do 25. XII. 1968, vsak dan od 8. do 14. ure in ob sredah popoldne od 15. do 18. ure.

III

Pri razgrnitvi mora biti občanom na razpolago posebna knjiga, kamor lahko vpišejo svoje pripombe

in predloge. Pripombe in predloge lahko občani in organizacije pošljejo tudi pismeno oddelku za gospodarstvo in finance občine Logatec do 26. XII. 1968.

IV

Sklep začne veljati takoj.

Št. 350-7/68

Logatec, dne 25. novembra 1968.

Predsednik
sveta za urbanizem, stanovanjsko
izgradnjo in komunalne zadeve
skupščine občine Logatec:

Ivan Loštrek l. r.

SKUPŠČINA OBČINE VRHNİKA

227.

Na podlagi 2. člena zakona o izločanju sredstev za stanovanjsko izgradnjo (Uradni list SFRJ, št. 35/65) in 111. člena statuta občine Vrhnika je skupščina občine

Vrhnika na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 16. septembra 1968 sprejela

ODLOK

o prenehanju veljavnosti odloka o odšotku sredstev, ki se izločajo iz sklada skupne porabe za subvencioniranje stanarin

1. člen

Odlok o odstotku sredstev, ki se izločajo iz sklada skupne porabe za subvencioniranje stanarin, objavljen v Uradnem listu SRS, št. 42/67 neha veljati.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. septembra 1968.

Št. 3/1-010-025/65-68

Vrhnika, dne 16. septembra 1968.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika:

Franci Širok l. r.

Splošni akti komunalnih samoupravnih organizacij

SPLOŠNA VODNA SKUPNOST DRAVA-MURA

228.

Skupščina Splošne vodne skupnosti Drava-Mura, Maribor je na podlagi 16., 87., 88. in 95. člena temeljnega zakona o vodah (Uradni list SFRJ, št. 13/65) in 31., 38. in 39. člena zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 22/66) ter 6., 45., 53., 54., 110., 116., 118., 119., 120. in 121. člena statuta Splošne vodne skupnosti Drava-Mura, Maribor na svojem zasedanju dne 22. novembra 1968 sprejela

SKLEP

o odmeri in načinu plačevanja odškodnine za izkoriščanje melioracijskih vodnogospodarskih objektov na melioracijskem območju Pesnice v občini Lenart

1

Odškodnino za osuševanje zemljišč plačujejo vsi uporabniki in lastniki zemljišč na melioracijskem območju, ki jim je osuševanje v neposredno ali posredno korist.

2

Odmera odškodnine za leto 1969 je naslednja:

— družbeni kmetijski proizvajalci 11,02 din za 1 ha kmetijskih površin;

— zasebni kmetijski proizvajalci 2% od katastrskega dohodka kmetijskih površin.

Dodatna odmera odškodnine za leto 1969 na hidromelioracijskem območju Pesnice je naslednja:

— družbeni in zasebni kmetijski proizvajalci na 1. območju 8,00 din za 1 ha kmetijskih površin;

— družbeni in zasebni kmetijski proizvajalci na 2. območju 51,00 din za 1 ha kmetijskih površin;

— družbeni in zasebni gozdarski proizvajalci na 2. območju 10,00 din za 1 ha gozdnih površin.

3

Na melioracijskem območju obsega:

— 1. območje — vsa kmetijska zemljišča, na katerih so hidromelioracijska dela potrebna, niso pa še opravljena. Ta dela so omogočena le za navezavo na do sedaj izvedeni odvodni sistem;

— 2. območje — vsa kmetijska in gozdna zemljišča, ki imajo že neposredno korist od do sedaj izvedenih hidrotehničnih ukrepov.

Mapne kopije z vrisanimi mejami 1. in 2. območja se hranijo in so na vpogled pri oddelku za gospodarstvo skupščine občine Lenart.

4

Zasebni kmetijski proizvajalci na melioracijskem območju ter zasebni gozdarski proizvajalci na 2. območju plačujejo odškodnino na podlagi doseženega sporazuma med Splošno vodno skupnostjo Drava-Mura, Maribor in finančnim organom občine, davčnemu uradu po istem postopku kot ostale davščine.

Družbeni kmetijski in gozdarski proizvajalci plačujejo odškodnino kvartalno na žiro račun Splošne vodne skupnosti Drava-Mura, Maribor, št. 518-603-27.

5

Zoper odmero odškodnine se lahko zavezanec pritoži na izvršni odbor skupščine in to v 15 dneh od dneva objave sklepa.

6

Ta sklep začne veljati, ko ga sprejme skupščina občine Lenart. Objavi se v »Uradnem listu SRS« in se tudi razglasi koristnikom na krajevno običajen način.

Št. 2125/1-I/1

Maribor, dne 22. novembra 1968.

Splošna vodna skupnost Drava-Mura

Predsednik
delavskega sveta:

Ludvik Lepej l. r.

Predsednik
skupščine:

dipl. gr. ing. Ivo Šenica l. r.